

Roma vizyonu ortaya koyuyor - Numara Üç

Amerika Birleşik Devletleri ve Peygamberî Görüm: Derinlemesine Kutsal Kitap incelemesi ve anlayışa çağrı

Jeff Pippenger
2024-07-14

Önceki iki makalede, Daniel kitabı on birinci bölüm on dördüncü ayette geçen “görümü doğrulayan” “senin halkının haydutları” ifadesinin Amerika Birleşik Devletleri’ni tiptlediğini öne süren kişisel yorumu ele alırken, Ellen White’in kaleminden şu pasajı aktarmıştık: “Kilise üyelerinin her biri tek tek sınanacak ve doğrulanacaktır.” Malaki üçüncü bölümde Antlaşmanın Elçisi’nin gümüşü ve altını arıtması olarak temsil edilen o doğrulama, sınama ve eleme süreci şu anda sürmektedir. Malaki üçüncü bölümde bir arındırma tanımlanır.

O, gümüş arıtcısı ve arındırıcısı gibi oturacak; Levilileri arıtacak, onları altın ve gümüş gibi arındırarak ki Rab'be doğrulukla sunu sunabilsinler. O zaman Yahuda ile Yeruşalim'in sunusu, eskiden olduğu gibi, önceki yıllarda olduğu gibi Rab'be hoş gelecek. Malaki 3:3–4.

Amerika Birleşik Devletleri’nin vizyonu tesis eden sembol olduğu fikrini benimseyenler, 2023 Temmuz ayında mührü açılan mesajın, yüz kırk dört binin arasına girmeye aday olanları tasfiye ettiğini anlamayı başaramamış ya da istememişlerdir. Kapernaum’daki sinagogda yüz kırk dört binin nihai tasfiyesi örneklenmişti.

İsa onlara açıkça şöyle dedi: 'Aranızda iman etmeyenler var;' ve şöyle ekledi: 'Bu yüzden size, Babam tarafından kendisine verilmedikçe kimsenin Bana gelemeyeceğini söyledim.' Onların şunu anlamasını istedi: Eğer O'na çekilmiyorsa, bunun nedeni yüreklerinin Kutsal Ruh'a açık olmamasıydı. 'Doğal insan Tanrı'nın Ruhu'na ait olanları kabul etmez; çünkü bunlar ona saçmalık görünür; onları bilemez de, çünkü onlar ruhsal olarak ayırt edilir.' 1. Korintliler 2:14. Can, İsa'nın yüceliğini imanla görür. Bu yücelik, Kutsal Ruh aracılığıyla iman insanın canında ateşlenene kadar gizlidir.

İnançsızlıklarının alenen kınanmasıyla bu öğrenciler İsa’dan daha da uzaklaştılar. Çok gücendiler ve Kurtarıcıyı incitmek, Ferisilerin kinini tatmin etmek isteyerek Ona sırtlarını döndüler ve onu hor görerek terk ettiler. Seçimlerini yapmışlardı—ruhsuz biçimi, özsüz kabuğu tercih etmişlerdi. Kararlarından daha sonra asla dönmediler; çünkü artık İsa ile birlikte yürümediler.

"Yabası elindedir; harman yerini iyice temizleyecek ve buğdayını ambarına toplayacaktır.' Matta 3:12. Bu, arındırma zamanlarından biriydi. Gerçeğin sözleriyle saman buğdaydan ayrılıyordu. Uyarıyı kabul edemeyecek kadar kibirli ve kendini doğru sayan, alçakgönüllü bir yaşamı kabullenemeyecek kadar dünyayı seven birçok kişi İsa’dan uzaklaştı. Bugün de hâlâ birçoğu aynı şeyi yapıyor. Ruhlar bugün de Kapernaum’daki havrada bulunan o öğrenciler gibi sınanıyor. Gerçek yüreğe ulaştığında, yaşamlarının Tanrı’nın isteğine uygun olmadığını görürler. Kendilerinde köklü bir değişimin gereğini görürler; ama kendini inkâr etme işini üstlenmeye istekli değildirler. Bu yüzden günahları açığa çıkarıldığında öfkelenirler. Tıpkı

öğrencilerin, 'Bu söz çetin; kim dinleyebilir?' diye homurdanarak İsa'dan ayrıldıkları gibi, gücenerek çekip giderler." Çağların Özlemi, 392.

"Hakikat sözleri" ile Malaki'nin yüz kırk dört binin nihai tapınak arındırmasına ilişkin tasvirindeki altın ve gümüş temsil edildi.

İşte, elçimi göndereceğim; o, önümde yolu hazırlayacak. Aradığınız Rab, sevinç duyduğunuz antlaşmanın elçisi, ansızın tapınağına gelecek. İşte, o gelecek, diyor Her Şeye Egemen Rab. Ama onun geliş gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü o, arıtcının ateşi gibi, çamaşırcının kül suyu gibidir. Malaki 3:1, 2.

Malaki de dahil olmak üzere bütün peygamberler son günleri tanımlamaktadır. Alıntı yaptığımız bu yazıların ilkinde, The 1888 Materials, sayfa 403'te, bize şöyle bildirilir: "Kutsal Yazılar hakkındaki kendi mevcut kusurlu bilgisiyle yetinip bunun kurtuluşu için yeterli olduğunu düşünen kişi, ölümcül bir aldanış içinde bulunmaktadır. Yanlış ayırt edebilmek ve gerçek diye dayatılan bütün gelenek ve batıl inançları mahkûm edebilmek için gerekli Kutsal Yazılara dayalı kanıtlarla bütünüyle donanmamış pek çok kişi vardır." Aynı pasajda tanımlananlar "özenli Kutsal Kitap öğrencileri değildir," "görüş ayrılıklarının bulunduğu" "Kutsal Yazı pasajlarını" "bir amaç doğrultusunda" incelememişlerdir. Hitap edilenler "Kutsal Kitap'ı [amacıyla] ilik ve yağ kendi canlarına mal etmek için okumazlar. Kendilerine konuşanın Tanrı'nın sesi olduğunu hissetmezler." Ama kurtuluşun yolunu anlamak, Doğruluk Güneşi'nin ışınlarını görmek istiyorsak, onlar "Kutsal Yazıları bir amaç doğrultusunda incelemelidir."

İlk makale, yanlış yönlendirilmiş peygamberlik modellerinin unsurlarından birinin The Great Controversy'de yer alan şu pasaj olduğunu tespit etti: "Eski Dünyada Romanizm ve Yeni Dünyada dinden dönmüş Protestanlık, tüm ilahi buyruklara saygı gösterenlere karşı benzer bir yol izleyecektir." The Great Controversy, 615. Onların kişisel yorumuna göre bu cümle, "Romanizm"i geçmiş tarih, "dinden dönmüş Protestanlık"ı ise günümüz dünyası olarak tanımlamaktadır. Bu cümlelerin doğru anlamından saptırılarak uygulandığını gösteren dilbilgisel kanıtlar ortaya konduktan sonra bile, yanlış uygulamayı kamuya açık biçimde geri çekmediler. Hatta bir sonraki Zoom toplantılarını duyurmak için aynı pasajı kullandılar. Oysa bize şu öğretilmiştir: "Herkes, ilahi gerçeği gayretle araştırmanın zorunluluğunu telkin etmeliyiz ki, gerçeğin ne olduğunu bildiklerini bilsinler." Yanlış iddiayı geri çekmek için hiçbir çaba gösterilmedi; bu da, bu yanlış uygulamayı teşvik edenlerin "gerçeğin ne olduğunu bilmek" için "gayretle araştırmadıklarına" dair bir kanıt gibi görünmektedir.

Bu tartışmanın başından beri, halkının haydutlarının kimi temsil ettiğine dair doğru ile yanlış arasındaki basit bir anlaşmazlıktan fazlasıymış gibi yaklaştık ve ben hâlâ bu görüşteyim. Daniel kitabına dair makaleler, iki yüzüncü yazıya gelindiğinde, Daniel kitabının on birinci bölümünün on üçten on beşe kadar olan ayetlerinin önemini sağlam biçimde ortaya konduğu bir noktaya ulaşmıştı. Bu ayetler, 1989'dan, Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkinci ayetinde yer alan ve yakında gelecek olan Pazar Yasası'na kadar uzanan tarihi temsil etmektedir.

Biz o tarihi kırkinci ayetin gizli tarihi olarak tanımlıyoruz. Ayrıca şunu da tespit ettik: Kardeş White "mühürlenmiş olan kitap Vahiy değil, son günlerle ilgili Daniel peygamberliğinin o

kısımdır” dediğinde, Daniel kitabı on birinci bölüm kırkinci ayetin gizli tarihinin “Daniel peygamberliğinin o kısmı” olduğunu. On üçüncüden on beşinciye kadar olan ayetler, son günlerde mühürü açılan peygamberî gerçeği temsil eder. Bu nedenle bu üç ayet, sınama süresinin kapanmasından hemen önce mühürü açılan Vahiy kitabında hem “İsa Mesih’in Vahiy” hem de “Yedi Gök Gürlemeleri” olarak temsil edilir. Kardeş White Daniel kitabının o “kısmına” atıfta bulunduğu, söz konusu ifadenin yer aldığı pasaj şöyle der:

Vahiy’deki her bir sembolün anlamını açıklayamadıkları için, onun içerdiği gerçeğin anlamını öğrenmek amacıyla bu kitabı araştırmanın kendileri için yararsız olduğunu hiç kimse sanmasın. Bu sıraları Yuhanna’ya açıklayan O, gerçeği gayretle arayana göksel şeylerin bir ön tadını verecektir. Yürekleri gerçeği kabule açık olanlar onun öğretilerini anlayabilecek ve 'bu peygamberliğin sözlerini işiten ve onda yazılanları yerine getiren' kimselere vaat edilen bereketi alacaklardır.

"Vahiy'de Kutsal Kitap'ın bütün kitapları buluşur ve tamamlanır. Burada Daniel kitabının tamamlayanı bulunur. Biri peygamberliktir; diğeri vahiydir. Mühürlenmiş kitap Vahiy değildir; son günlerle ilgili olan Daniel'in peygamberliğinin o kısmıdır. Melek şöyle buyurdu: 'Ama sen, ey Daniel, sözleri sakla ve kitabı son zamana dek mühürle.' Daniel 12:4." Elçilerin İşleri, 584, 585.

"Complement" sözcüğü, mükemmelliğe erdirmek anlamına gelir. Zamanın sonunda mührü açılan ve son günlerle ilgili olan Daniel kitabının bölümü, "İsa Mesih'in Vahiy" ve "Yedi Gök Gürlemeleri" ile "satır üstüne satır" bir araya getirildiğinde mükemmel hâle gelir. Bu üç temsil, mühürü açılan mesajdır ve bu nedenle, Malaki'deki son tapınak arındırmasında yüz kırk dört bini "arındırmak" için kullanılan "gerçeğin sözlerini" temsil eder; Daniel'in on birinci bölümünün on üç ila on beşinci ayetlerinde temsil edildiği gibi. Ortadaki ayet, mevcut tartışmanın temsil edildiği ayettir ve bu haliyle, Milleritlerin peygamberlik tarihlerinde karşılaştıkları aynı tartışmayı temsil eder.

Ondördüncü ayette geçen "senin halkının haydutları"nın Amerika Birleşik Devletleri olduğunu ileri sürmek, Millerci tarihte Protestanların haydutların Antiokus Epifanes'i temsil ettiğini iddia etmesiyle tam bir paralellik gösterir. Bu tartışma altın ve gümüşten cürufu arındıracaktır; ancak daha önemlisi, bu tartışmanın, Malaki üçüncü bölümdeki Levililerle temsil edilenleri Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nü hiç olmadığı kadar derinlemesine incelemeye sevk etmesine izin verilmiş olmasıdır. William Miller'in rüyasındaki "kir fırçası Adam" şimdi sahte madeni paraları ve mücevherleri odanın dışına süpürüyor; bu, O'nun gerçek mücevherleri güneşten on kat daha parlak parlayan kusursuz bir düzen içinde yeniden bir araya getirme işine girişmesinden önceki bir hazırlıktır.

Bu tartışmanın yaşanmasına, tam da o işi gerçekleştirmek için izin verildi; çünkü bize bildirildi ki, “Tanrı halkını uyandıracaktır; başka yollar başarısız olursa, aralarına sapkın öğretiler girecek ve onları eleyip buğdayı samandan ayıracaktır. Rab, sözüne iman eden herkesi uykudan uyanmaya çağırıyor. Bu zaman için uygun, değerli bir ışık gelmiştir. Bu, tam üzerimizde olan tehlikeleri gösteren Kutsal Kitap gerçeğidir. Bu ışık, bizi Kutsal Yazılar’ı titizlikle incelemeye ve benimsediğimiz görüşleri son derece eleştirel bir biçimde gözden geçirmeye yönlendirmelidir.

Tanrı, gerçeğin bütün yönlerinin ve bağlantılarının dua ve oruçla, etraflıca ve yılmadan araştırılmasını ister. İmanlılar, gerçeği neyin oluşturduğuna ilişkin varsayımlara ve belirsiz düşüncelere dayanıp kalmamalıdır.”

O'nun uyuyan azizlerini uyandırmak için izin verip kullandığı "sapkın öğretiler" "eski tartışmalar"dır.

"Tarihte ve peygamberlikte Tanrı'nın Sözü, hakikat ile yanlış arasındaki uzun süren çatışmayı tasvir eder. Bu çatışma hâlâ devam etmektedir. Geçmişte olanlar tekrar edecektir. Eski tartışmalar yeniden canlanacak ve yeni teoriler sürekli ortaya çıkacaktır. Ancak Tanrı'nın halkı, inançlarında ve peygamberliğin yerine gelişinde birinci, ikinci ve üçüncü meleğin mesajlarının ilanında rol almış olanlar, nerede durduklarını bilirler. Onların sahip olduğu tecrübe saf altından daha değerlidir. Başlangıçtaki güvenlerini sona kadar sıkıca tutarak, kaya gibi sapaşlam durmalıdırlar." Seçilmiş Mesaj, kitap 2, 109.

"Senin halkının soyguncuları" konusundaki tartışma, Millerit tarihinden kalma eski bir tartışmadır; bu, onlara "sona kadar sıkı sıkıya" tutmaları söylenen "güvenlerinin başlangıcı"dır. Yüz kırk dört binin "güveni"nin "başlangıcı", 1843 ve 1850 öncü tablolarında gösterilen temel hakikatlerdir.

Düşman, erkek ve kadın kardeşlerimizin zihinlerini, bu son günlerde ayakta duracak bir halkı hazırlama işinden saptamaya çalışıyor. Onun safsataları, zihinleri içinde bulunduğumuz zamanın tehlikeleri ve görevlerinden uzaklaştırmak üzere tasarlanmıştır. Mesih'in, halkı için Yuhanna'ya vermek üzere gökten getirdiği o ışığa hiçbir değer vermiyorlar. Önümüzdeki olayların özel bir dikkati hak edecek kadar önemli olmadığını öğretiyorlar. Göksel kökenli hakikati boşa çıkarıyor ve Tanrı'nın halkını geçmiş deneyimlerinden mahrum bırakıp bunun yerine sahte bir bilim veriyorlar.

'RAB şöyle der: Yollarda durun, bakın ve eski yolları sorun; iyi yol nerededir, orada yürüyün.'

Hiç kimse imanımızın temellerini—çalışmamızın başlangıcında Söz'ün dua içinde incelenmesi ve vahiy aracılığıyla atılan temelleri—söküp atmaya kalkışmasın. Son elli yıldır bu temeller üzerine inşa ediyoruz. İnsanlar yeni bir yol bulduklarını ve atılmış olandan daha sağlam bir temel atabileceklerini sanabilirler. Ama bu büyük bir aldatmadır. Atılmış olandan başka bir temel kimse atamaz.

Geçmişte birçok kişi yeni bir inancın inşasına, yeni ilkelerin tesisine girişti. Peki kurdukları yapı ne kadar ayakta kaldı? Kısa sürede yıkıldı; çünkü Kaya'nın üzerine kurulmamıştı.

İlk öğrenciler insanların sözleriyle yüzleşmek zorunda kalmadılar mı? Yanlış teorileri dinlemek ve sonra, her şeyi yaptıktan sonra, "Atılmış olandan başka bir temel kimse atamaz" diyerek sarsılmadan durmak zorunda kalmadılar mı?

O halde başlangıçtaki güvenimizi sonuna dek sarsılmadan sürdürmeliyiz. Tanrı ve Mesih, bu halka güç dolu sözler gönderdiler; bu sözler onları dünyadan adım adım çıkarıp şimdiki hakikatin apaçık ışığına getirdi. Kutsal ateşe değmiş dudaklarla, Tanrı'nın hizmetkârları mesajı ilan ettiler. İlahî beyan, ilan edilen hakikatin gerçekliğine mührünü vurdu. Review and Herald, 3 Mart 1904.

Yeremya'nın "eski yolları", "işimizin başlangıcında atılmış temeller"dir. Bu hakikatler "Kaya'nın üzerine" kurulmuştu ve Millerit tarihindeki bu temel hakikatler, 1842, 1843 ve 1844'te ilan edilen "şimdiki hakikat" mesajıydı.

Tanrı, söylediğim sözleri kabul etmenize yardım etsin. Siyon'un surlarında Tanrı'nın nöbetçileri olarak duranlar, halkın önündeki tehlikeleri görebilen—doğru ile yanlış, doğruluk ile eğrilik ayırt edebilen—adamlar olsun.

Uyarı geldi: 1842, 1843 ve 1844'te mesaj geldiğinden beri üzerine inşa ettiğimiz iman temelini sarsacak hiçbir şeyin aramıza girmesine izin verilmemelidir. Ben bu mesajın içindeydim ve o zamandan beri Tanrı'nın bize verdiği ışığa sadık kalarak dünyanın önünde duruyorum. İçten dualarla her gün Rab'bi arayıp ışık dilerken ayaklarımızın yerleştirildiği zeminden ayaklarımızı çekmeyi düşünmüyoruz. Tanrı'nın bana verdiği ışıktan vazgeçebileceğimi mi sanıyorsunuz? O, Çağların Kayası gibi olmalıdır. Verildiği günden beri beni yönlendiriyor. Kardeşlerim, Tanrı bugün de yaşar, hüküm sürer ve iş görür. Eli çarkın üzerindedir ve takdiriyle çarkı kendi isteğine göre çeviriyor. İnsanlar, ne yapacaklarını ve ne yapmayacaklarını söyleyen belgelere kendilerini bağlamasınlar. Kendilerini göğün Rab Tanrı'sına bağlasınlar. O zaman göğün ışığı can mabedine ışıyacak ve Tanrı'nın kurtuluşunu göreceğiz. Review and Herald, 14 Nisan 1903.

"1842'de, 1843'te ve 1844'te" ilan edilen mesaj, 1843 öncü tablosunda temsil edilen mesajdır. 1842 yılının Mayıs ayında, üç yüz adet 1843 tablosu basıldı. Ellen White ve öncüler, tablonun Habakkuk'un ikinci bölümündeki "görümü yaz ve onu levhalar üzerine açıkça yaz" buyruğunun yerine getirilişi olduğuna tanıklık ettiler. Tam da o dönemde üç yüz Millerci vaiz vardı ve SDA tarihçileri, onların hepsinin 1843 tablosunu kullandıklarına tanıklık eder.

Tabloda gösterildiği üzere Roma'nın "senin halkının haydutları" olarak öncülerin yaptığı tanımlamanın yanlış olduğunu iddia etmeye bir kişiyi ne sevk eder? Birini böyle bir iddiayı kabul etmeye ne sevk eder? Yine de, Roma'nın "senin halkının haydutları" ifadesiyle simgelendiğine dair öncü anlayışı benimsediğini iddia eden bizleri, iş gerçeğe geldiğinde bu anlayışı kendi başlarına savunamaz hâle getiren şey nedir?

İlk makalede aşağıdaki bölümü alıntıladık:

İnsanın entelektüel ilerlemesi ne olursa olsun, daha fazla ışık için Kutsal Yazıları kapsamlı ve sürekli biçimde araştırmaya gerek olmadığını bir an bile düşünmesin. Bir halk olarak, her birimiz peygamberlik sözlerinin öğrencisi olmaya çağrıldık. Tanrı'nın bize sunacağı herhangi bir ışık huzmesini ayırt edebilmek için ciddi bir dikkatle uyanık olmalıyız. Tanıklıklar, cilt 5, 708.

Şunu iddia ediyorum: Tanrı'nın şimdi "bize" sunduğu "ışık", Daniel kitabının on birinci bölümünün ilk on beş ayetini bizzat anlamak konusundaki sorumluluğumuza bütünüyle uyanmadığımız ve aynı bölümün on üçten on beşe kadar olan ayetlerinin, yüz kırk dört binin son arındırılması ve mühürlenmesini gerçekleştiren gerçekleri temsil ettiğini kavrayamadığımızdır. Eğer tam bu tarihsel süreçte hiçbir sapkınlık ortaya atılmamış olsaydı, bütünüyle uyanık olduğumuza dair bir kanıt olurdu. Ama bu tartışma bunun aksini kanıtlıyor.

Tanrı'nın halkı arasında hiçbir tartışma ya da çalkantı olmaması, onların sağlam öğretiyeye sıkı sıkıya bağlı kaldıklarının kesin kanıtı olarak görülmemelidir. Gerçek ile yanlış açıkça ayırt edemiyor olabileceklerinden korkmak için neden vardır. Kutsal Yazıların incelenmesi yeni sorular doğurmadığında, insanların gerçeğe sahip olduklarından emin olmak için Kutsal Kitap'ı bizzat araştırmalarına sevk edecek hiçbir görüş ayrılığı ortaya çıkmadığında, eski zamanlarda olduğu gibi şimdi de geleneğe bağlı kalan ve neye taptıklarını bilmeyen birçok kişi olacaktır...

Tanrı halkını uyandıracaktır; başka yollar başarısız olursa, aralarına sapkın öğretiler girecek ve onları elekten geçirip samandan buğdayı ayıracaktır. Rab, sözüne iman edenlerin hepsini uykudan uyanmaya çağırıyor. Bu zamana uygun kıymetli bir ışık gelmiştir. Bu, tam üzerimize gelmiş olan tehlikeleri gösteren Kutsal Kitap gerçeğidir. Bu ışık, Kutsal Yazıları özenle incelemeye ve benimsediğimiz görüşleri en titiz biçimde sınamaya yöneltmelidir. Tanrı, gerçeğin bütün yönlerinin ve ilkelerinin dua ve oruçla, etraflıca ve sebatla araştırılmasını ister. İnananlar, gerçeği neyin oluşturduğuna dair varsayımlar ve muğlak düşüncelerle yetinmemelidir. İmanları, sınanma zamanı geldiğinde ve imanları için hesap vermek üzere konseylerin önüne çıkarıldıklarında, içlerindeki umudun gerekçesini yumuşak huyluluk ve saygıyla sunabilsinler diye, Tanrı'nın sözü üzerine sağlam bir biçimde temellendirilmiş olmalıdır.

"Tartışın, tartışın, tartışın. Dünyaya sunduğumuz konular bizim için yaşayan bir gerçeklik olmalıdır. İncanın temel esasları olarak gördüğümüz öğretileri savunurken, bütünüyle sağlam olmayan argümanlara asla başvurmamız önemlidir." Testimonies, cilt 5, 708.

Tanrı'nın halkını soyanlara ilişkin bu değerlendirmeyi sürdürürken, Protestanlarla Milleritler arasında Daniel'in on birinci bölümünün on dördüncü ayeti üzerine yürütülen tartışmanın, görüşü gerçekleştirmenin Roma'nın değil Amerika Birleşik Devletleri'nin işi olduğunu öne süren yeni ve şahsi yoruma ilişkin tartışmayla özdeş olduğunu göstereceğiz. The Great Controversy'nin geçmiş tarihi tanımlamak için "old world" ifadesini kullandığı yönündeki görüş, bir "varsayım ve belirsiz bir fikir"dir ve "bütünüyle sağlam olmayan bir argüman"ın bir örneğidir.

Bu pasajı, Milleritlerin Roma'yı 'senin halkının soyguncuları' olarak tanımlamakta yanlış oldukları yönündeki varsayımlarını desteklemek için kullananlar, Hristiyanlık görevlerini yerine getirip iddialarını alenen geri çekmelidir; zira bu iddia dilbilgisel ve tarihsel bakımdan savunulamaz. Bu tartışmada kenarda duranlar için, siz gerçeğin sözünü doğru biçimde ayırt etmekle sorumlusunuz; çünkü bir insanın düşüncesinin takipçisi değil, peygamberliğin öğrencisi bir kişi olmaya çağırıldınız.

İnsanlar Kutsal Yazıları kendi yıkımlarına çarpıtırlar.

Ve şunu bilin ki Rabbimizin sabrı kurtuluştur; nitekim sevgili kardeşimiz Pavlus da kendisine verilen bilgeliği uyarınca size yazmıştır; mektuplarının hepsinde de bu konulardan söz eder; bunların içinde anlaşılması güç bazı şeyler vardır; bilgisiz ve istikrarsız olanlar, diğer Kutsal Yazılarda yaptıkları gibi, bunları da kendi yıkımlarına çarpıtırlar. Bu yüzden, sevgililer, bunları önceden bildiğiniz için, kötülerin yanılışına kapılıp siz de kendi sağlam duruşunuzdan düşmeyesiniz diye sakının. Ama lütufta ve Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'i tanımakta

büyüyün. O'na şimdi de sonsuza dek yücelik olsun. Amin. 2 Petrus 3:15-18.

Petrus, "cahil ve dengesiz" olanların Kutsal Yazıları "kendi yıkımlarına" olacak şekilde çarpıttıklarını söyler. Bu gerçekle uyumlu olarak, Kardeş White'ın bize kendi başımıza incelememiz için defalarca yaptığı uyarılar vardır. Eğer peygamberlik konusunda öğrenci olma sorumluluğumuzu yerine getirmiyorsak, kendi yıkımımızı kendimiz belirliyoruz.

Görümü belirleyenler, senin halkını soyanlardır; Süleyman ise, görüm olmadığı yerde halkın helak olduğunu belirtir.

Görümün olmadığı yerde halk mahvolur; ama yasayı gözeten mutludur. Özdeyişler 29:18.

"Perish" sözcüğünün tanımlarından biri çıplak bırakılmaktır. Görümün yanlış anlaşılması söz konusu olduğunda, bu, görümü tesis eden sembolün anlaşılmasına ya da yanlış anlaşılmasına dayanır. Süleyman'ın uyarısında helak olanlar arasında olmak, yakında gelecek Pazar yasası sırasında Rab'bin ağzından kusulup atılan Laodikyalıların temsil ettiği çıplaklığı güvence altına almak demektir. Neden, Kızkardeş White'ın eski ve yeni dünya hakkındaki açıklamalarının açık anlamını çarpıtan ve görümü tesis edenin Roma olduğunu ortaya koyan Millerci tanımlamayı reddeden bir fikri kabul edelim ki, bu tanımlama 1843 çizelgesinde doğrudan temsil edilmişti; söz konusu çizelge Adventizmin temel gerçeklerini temsil eder ve bu temel gerçekler de, temellerin tüm kutsal tasvirlerinde temsil edilen Çağların Kayası Mesih'tir?

Ama Tanrı'nın sözünden başka bir temel üzerine inşa edilen her bina yıkılacaktır. Mesih'in zamanındaki Yahudiler gibi, temelini insan düşünceleri ve görüşleri üzerine, insan icadı olan biçimler ve törenler üzerine ya da Mesih'in lütfundan bağımsız olarak yapabileceği herhangi bir iş üzerine kuran kimse, karakter yapısını oynak kumların üzerine inşa ediyor. Ayartının azgın fırtınaları bu kumdan temeli silip süpürecek ve evini zamanın kıyılarında bir enkaz halinde bırakacak.

'Bu nedenle Rab Tanrı şöyle diyor: ... Yargıyı ölçü ipliyle, doğruluğu çekülle ölçeceğim; dolu yalanların sığınağını süpürüp götüreceğim, sular da saklanma yerini basacak.' Yeşaya 28:16, 17.

Ama bugün merhamet günahkâra yalvarıyor. 'Diri olduğum gibi, diyor Rab Tanrı, kötünün ölümünden hoşnut değilim; tersine, kötünün yolundan dönüp yaşamasını isterim. Dönün, dönün kötü yollarınızdan! Neden ölesiniz?' Hezekiel 33:11. Bugün tövbe etmeyene konuşan ses, sevgisinin kentini seyrederken yüreğinin acısıyla haykıran O'nun sesidir: 'Ey Yerusâlim, Yerusâlim, peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan! Kaç kez senin çocuklarını, bir tavuğun kendi yavrularını kanatları altına topladığı gibi toplamak istedim de siz istemediniz! İşte, eviniz ıssız bırakılıyor.' Luka 13:34, 35, R.V. Yerusâlim'de, İsa lütfunu reddedip hor gören dünyanın bir simgesini gördü. Ey inatçı yürek, O senin için ağlıyordu! İsa'nın gözyaşları dağda dökülürken bile, Yerusâlim yine de tövbe edebilir ve yıkımından kurtulabilirdi. Kısa bir süre daha göğün armağanı onun kabulünü hâlâ bekliyordu. Öyleyse, ey yürek, sana Mesih hâlâ sevgi dolu bir sesle sesleniyor: 'İşte, kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum: Bir kimse sesimi işitir ve kapıyı açarsa, içeri gireceğim; onunla ben, o da benimle yemek yiyeceğiz.' 'Şimdi kabul edilen zamandır; işte, şimdi kurtuluş günüdür.' Vahiy 3:20; 2. Korintliler 6:2.

Umudunu kendine bağlayan sen, kum üzerine inşa ediyorsun. Ama yaklaşan yıkımdan kaçmak için henüz çok geç değil. Fırtına kopmadan önce, sağlam temele sığın. “Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, Siyon’da temel olsun diye bir taş, sınanmış bir taş, değerli bir köşe taşı, sağlam bir temel yerleştiriyorum; iman eden paniğe kapılmayacak.” “Bana bakın ve kurtulun, ey dünyanın bütün uçları; çünkü ben Tanrı’yım ve başkası yoktur.” “Korkma; çünkü sizinle birlikteyim; yılma; çünkü ben sizin Tanrı'nım; seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim, evet, seni doğruluğumun sağ eliyle destekleyeceğim.” “Utandırılmayacak ve şaşkınlığa düşmeyeceksiniz, sonsuzluk boyunca.” Yeşaya 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17. Bereket Dağı'ndan Düşünceler, 150-152.

Bu çalışmaya bir sonraki makalede devam edeceğiz.